

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 140: Độ Tận Vô Lượng Vô Số Vô Biên Chúng Sanh, Như Vậy Là Đại Từ Đại Bi, Thì Hai Độc Tham Và Sân Được Trừ Vay. Lại Nữa, Tuy Độ Chúng Sanh, Nhưng Thật Không Có Chúng Sanh Được Diệt Độ, Ấy Là Không Chấp Có (Không Trước Hữu). Tuy Không Có Sở Độ, Nhưng Độ Sanh Không Ngừng Nghỉ, Ấy Là Không Chấp Không (Không Trước Không). Có Được Diệu Huệ này, Thì Độc Ngu Si Cũng Trừ Được Vay

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 010)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Độ tận vô lượng vô số vô biên chúng sanh, như vậy là đại từ đại bi, thì hai độc tham và sân được trừ vay. Lại nữa, tuy độ chúng sanh, nhưng thật không có chúng sanh được diệt độ, ấy là không chấp Có (không trước Hữu). Tuy không có sở độ, nhưng độ sanh không ngừng nghỉ, ấy là không chấp Không (không trước Không). Có được diệu huệ này, thì độc ngu si cũng trừ được vay.】

Phàm phu sở dĩ từ vô lượng kiếp đến nay đều làm phàm phu, nguyên nhân căn bản chính là do ba độc tham, sân, si đang tác quái. Nói theo ngôn ngữ hiện đại của chúng ta, đó là vi-rút (virus), đây là cội nguồn của tất cả mọi loại vi-rút, cái gốc rễ này quá sâu, quá sâu rồi. Nền giáo dục của Phật pháp, bất luận là Thế Tôn, hay cho đến mười phương ba đời hết thầy chư Phật Như Lai, giáo hóa mười phương chúng sanh, cũng vẫn là đoạn trừ cái gốc bệnh tam độc này mà thôi. Trong kinh Đại thừa, đặc biệt là pháp môn Bát Nhã, phương pháp dạy cho chúng ta thật vô cùng khéo léo (cực tận thiện xảo).

Phía trước đã từng nói qua, chúng ta cần phải mở rộng cái tâm này, mở rộng đến mức quảng đại bao la, dạy chúng ta một cách rất cụ thể rằng phải mở rộng tâm lượng ra sao, phải giống hệt như chư Phật Như Lai vậy.

“Độ tận vô lượng vô số vô biên chúng sanh”, quý vị vừa nhìn câu này liền hiểu ngay, cảnh giới của nó là tận hư không trùm khắp pháp giới, chứ không

phải bó hẹp trong một khu vực. Chúng sanh ở khu vực này của chúng ta không nhiều, người trên trái đất chỉ có hơn bốn tỷ, số lượng rất hữu hạn. Vô lượng vô số vô biên, nói không thể hết, là tất cả chúng sanh tận hư không trùm khắp pháp giới. Phải phát cái đại tâm như vậy, đây là đại từ đại bi, tâm này vừa phát khởi, thì hai độc tham và sân trong nội tâm chúng ta liền không còn nữa, tùy theo tâm lượng mà dung hóa mất rồi. Quý vị xem, không cần đoạn trừ mà tự nhiên cũng không còn. Vì sao không còn? Vì đã chuyển biến rồi, chuyển thành đại từ đại bi, đem tâm tham, tâm sân biến thành tâm đại từ bi. Tham sân si, tham và sân thì chuyển được rồi, còn ngu si thì phải làm sao? Câu nói tiếp theo đây rất quan trọng.

“Tuy độ chúng sanh, nhưng thật không có chúng sanh được độ”, đây là chân trí huệ, không chấp Có (không trước Hữu). Độ chúng sanh, nhưng thật không có chúng sanh nào được diệt độ, ấy là không chấp Có.

“Tuy không có sở độ, nhưng độ sanh không ngừng nghỉ”. Hết thầy chư Phật Bồ Tát, cũng giống như Phật Thích Ca Mâu Ni vậy, khi Thế Tôn còn tại thế, Ngài thị hiện ngày ngày giảng kinh thuyết pháp, suốt bốn mươi chín năm chưa từng nghỉ ngơi, đây chính là độ sanh không ngừng nghỉ, ngày ngày đều làm, nỗ lực chân thật mà làm. Không những miệng thuyết, Ngài còn thân hành, dùng thân thể nỗ lực thực hành, làm ra tấm gương cho mọi người thấy, thân giáo và ngôn giáo bổ trợ cho nhau, đây là không lạc vào Không (bất lạc Không).

Hành trì như thế chính là dạy chúng ta hai bên Không và Có đều chẳng trụ, đây chính là “ưng vô sở trụ” (nên không có chỗ trụ), chẳng trụ hai bên chính là cái dáng vẻ như thế này. Đây là trí huệ chân thật, trí huệ hiện tiền thì ngu si liền không còn nữa. Đem ngu si chuyển biến thành trí huệ, phương pháp này chẳng những khéo léo, mà còn vô cùng cao minh. Chúng ta cần phải từ những chỗ này mà lãnh hội, từ chỗ này mà học tập.